DOMSTOLENS KENDELSE
21. november 1990 *

I sag C-12/90,

Infortec — Projectos e consultadoria, Ld.ª, Lissabon, ved advokat António Pacheco Ferreira, Lissabon, og med valgt adresse i Luxembourg hos José Manuel Fonseca Antunes, União de Bancos Portugueses 10, rue de la Grève,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Herculano Lima, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. september 1989, hvorefter udgifter til et beløb af 55 800 000 ESC vedrørende ansøgning om tilskud nr. 870965/P1 ikke fandtes tilskudsberettigede, og derfor ikke påhvilede Den Europæiske Socialfond,

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias samt dommerne Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse og M. Zuleeg,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: J.-G. Giraud,

* Processprog: portugisisk.

efter af have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 16. januar 1990, har selskabet Infortec — Projectos e consultadoria, Lda., i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. september 1989, hvorefter udgifter til et beløb af 55 800 000 ESC vedrørende ansøgning om tilskud nr. 870965/P1 ikke fandtes tilskudsberettigede, og derfor ikke påhvilede Den Europæiske Socialfond.

2 Ved dokument, indgivet til Domstolens Justitskontor den 2. marts 1990, har Kommissionen nedlagt afvisningspåstand i medfør af artikel 91, stk. 1, i Domstolens procesreglement med den begrundelse, at søgsmålsfristen ikke er blevet overholdt.

3 Rådets forordning (EØF) nr. 2950/83 af 17. oktober 1983 om gennemførelse af afgørelse 83/516/EØF om Den Europæiske Socialfonds opgaver definerer de udgifter, hvortil der kan ydes tilskud fra fonden. Forordningens artikel 5 foreskriver udbetaling af forskud på bevilgede tilskud. Såfremt tilskuddet fra fonden ikke anvendes på de i godkendelsesbeslutningen fastsatte betingelser, kan Kommissionen i medfør af forordningens artikel 6 suspendere, nedsætte eller lade tilskuddet bortfalde efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger.

4 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu, Lissabon (Departementet for Anliggender Vedrørende Den Europæiske Socialfond, herefter benævnt »DAFSE«), har på Republikken Portugals vegne og til fordel for Infortec indgivet ansøgninger om tilskud fra fonden for regnskabsåret 1987. Den 30. april 1987 tildelte Kommissionen et beløb på 57 847 387 ESC i henhold til ansøgning om tilskud nr. 870965/P1. DAFSE har desuden afholdt et beløb på 47 329 650 ESC og har den 7. august 1987 tildelt sagsøgeren et forskud på 23 664 840 ESC, »finansie-

ret over de almindelige indtægter på budgettet for social sikring«, og den 6. juni 1987 et forskud på 28 923 693 ESC, »finansieret over Den Europæiske Socialfonds midler«.

5 Den 14. september 1989 traf Kommissionen følgende beslutning vedrørende ansøgning om tilskud nr. 870965/P1:

»Den Europæiske Socialfonds tjenestegrene har konstateret, at et udgiftsbeløb på 55 800 000 ESC vedrørende punkterne 14.2, 14.3, 14.8 og 14.9 i formularen, ikke var tilskudsberettiget, eftersom der ikke er grundlag for at godkende omkostningerne i forbindelse med planlægningen af kurserne, ansættelsen af lærere, udgifter til det personale, der forestod forberedelsen, det personale, der forestod den teoretiske undervisning, det personale, der forestod den praktiske undervisning, det tekniske personale, som ikke underviste, det administrative personale, rejseudgifter for lærerne, udgifter til måltider og husleje for lærerne, teknisk kontrol med undervisningen, leje af lokaler, leje af udstyr, ikke-varige goder og øvrige leveringer, udgifter til leje, måltider og rejseomkostninger for kursusdeltagerne.«

DAFSE oversendte denne beslutning til sagsøgeren den 19. september 1989 ved rekommanderet skrivelse med modtagelsesbevis. Ved skrivelse af 4. oktober 1989 meddelte sagsøgeren Kommissionen, at selskabet den 25. september 1989 havde modtaget en skrivelse fra DAFSE med Kommissionens beslutning, og at selskabet agtede at anfægte gyldigheden af de foretagne nedsættelser. Selskabet anfægtede endvidere den nævnte beslutning ved skrivelse, der tilstilledes DAFSE den 24. oktober 1989.

6 Ifølge procesreglementets artikel 92, stk. 1, kan Domstolen, såfremt den åbenbart ikke har kompetence til at behandle en stævning, der indleveres til den, afvise stævningen ved begrundet kendelse; Domstolen træffer afgørelse herom i henhold til bestemmelserne i procesreglementets artikel 91, stk. 3 og 4. Domstolen har under hensyn til sagens omstændigheder besluttet at anvende disse bestemmelser og træffe særskilt afgørelse om sagens formalitet ved kendelse, uden at indlede den mundtlige forhandling.

7 I medfør af Traktatens artikel 173, stk. 3, skal de i denne artikel omhandlede søgsmål anlægges inden to måneder efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt sagsøgeren eller, i mangel heraf, senest to måneder efter, at

sagsøgeren har fået kendskab til den. Ifølge bilag II til procesreglementet forlænges denne frist med ti dage, når sagsøgeren, som i denne sag, har sit faste opholdssted i Portugal.

8 Sagsøgeren har i sit skriftlige indlæg vedrørende afvisningspåstanden gjort gældende, at indholdet af skrivelsen af 19. september 1989 som følge af dens upræcise og ufuldstændige karakter ikke gjorde det muligt for sagsøgeren at forstå rækkevidden af den trufne beslutning. Skrivelsen nævnte kun en del af beslutningen og nødvendiggjorde en bekræftelse, som Kommissionen i øvrigt fremsendte ved skrivelse af 15. november 1989. Infortec har endvidere anført, at DAFSE ved skrivelse af 9. marts 1990 har ophævet virkningerne af sin skrivelse af 19. september 1989. Infortec har endvidere gjort gældende, at meddelelserne af 4. og 24. oktober 1989, hvorved selskabet udbad sig nærmere oplysninger om den trufne beslutning, har haft til følge at forlænge søgsmålsfristen i henhold til portugisisk ret, jf. navnlig lovdekret nr. 267/85 af 16. juli 1985 om retsplejen for forvaltningsdomstolene.

9 Det bemærkes med hensyn til disse argumenter, at skrivelsen af 19. september 1989 var præcis, utvetydig og indeholdt Kommissionens begrundede beslutning vedrørende ansøgningen om tilskud. Skrivelsen må derfor betragtes som en meddelelse af beslutningen efter EØF-Traktatens artikel 173, stk. 3. Det er imidlertid ubestridt, at sagsøgeren fik kendskab til den nævnte skrivelse den 25. september 1989. Da stævningen først blev indgivet til Domstolens Justitskontor den 16. januar 1990, må det fastslås, at sagen er anlagt efter udløbet af den i artikel 173, stk. 3, fastsatte frist.

10 Hvad angår skrivelsen af 15. november 1989, har den ikke kunnet medføre, at en ny søgsmålsfrist begyndte at løbe, eftersom det fremgår af Domstolens faste praksis (jf. navnlig dom af 15. december 1988, Irish Cement Limited, sagerne 166/86 og 220/86, Sml. s. 6473), at et annullationssøgsmål til prøvelse af en afgørelse, der blot bekræfter en tidligere afgørelse, som ikke er blevet anfægtet inden for fristerne, skal afvises. Desuden har DAFSE's skrivelse af 9. marts 1990 ikke kunnet have haft virkninger med hensyn til den beslutning, som Kommissionen traf den 14. september 1989. Endelig henhører søgsmålsfristerne for Domstolen kun under fællesskabsretten (jf. dom af 12. juli 1984, Ferriera Valsabbia, sag 209/83, Sml. s. 3089), hvorfor den forlængelse, som sagsøgeren kan gøre gældende i henhold til portugisisk ret, er uden betydning.

11 Det fremgår af det foregående, at stævningen er for sent indgivet, hvorfor sagen bør afvises, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige argumenter, som parterne har fremført.

Sagens omkostninger

12 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at afholde sagens omkostninger. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 21. november 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident